

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL *PAPA FRANCESC*

La necessitat d'una formació litúrgica seriosa i vital

42. Aquesta implicació existencial té lloc –en continuïtat i coherència amb el mètode de l'Encarnació – per via sacramental. La Litúrgia està feta de coses que són exactament el contrari d'abstraccions espirituals: pa, vi, oli, aigua, perfum, foc, cendra, pedra, tela, colors, cos, paraules, sons, silencis, gestos, espai, moviment, acció, ordre, temps, llum. Tota la creació és manifestació de l'amor de Déu: des que aquest mateix amor s'ha manifestat en plenitud a la creu de Jesús, tota la creació és atreta per Ell. És tota la creació la que és assumida per a ser posada al servei de la trobada amb el Verb encarnat, crucificat, mort, ressuscitat, ascendit al Pare. Així com canta la pregària sobre l'aigua per a la font baptismal, igual que la de l'oli per al sagrat crisma i les paraules de la presentació del pa i el vi, fruits de la terra i del treball de l'home.

43. La Litúrgia dona glòria a Déu no perquè puguem afegir alguna cosa a la bellesa de la llum inaccessible en la que Ell habita (cf. 1 Tm 6,16) o a la perfecció del cant angèlic, que ressona eternament en les estades celestials. La Litúrgia dona glòria a Déu perquè ens permet, aquí a la terra, veure Déu en la celebració dels misteris i, en veure'l, reviuire per la seva Pasqua: nosaltres, que érem morts pels nostres pecats, hem reviscut per la gràcia amb Crist (cf. Ef 2,5), som la glòria de Déu. Ireneu, *doctor unitatis*, ens ho recorda: «La glòria de Déu és l'home vivent, i la vida de l'home consisteix en la visió de Déu: si ja la revelació de Déu a través de la creació dona vida a tots els éssers que viuen a la terra, com més la manifestació del Pare a través del Verb és causa de vida per als qui veuen Déu!».■

(continuarà)

Diumenge, 1 d'octubre de 2023. Núm. 723

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

CAL ANAR A LA VINYA

Déu ens crida a la conversió i ens dóna sempre la oportunitat de convertir-nos. Per mitjà de Jesucrist ens recorda, en les paraules de l'Evangeli que acabem de proclamar, que davant la seva crida podem adoptar dues actituds: La de dir i no fer –l'actitud dels fariseus– o bé la de dir no i fer –que és l'actitud dels pecadors penedits–.

Massa sovint estem acostumats a veure com la gent fa el paper, veiem com viuen aparentant, com miren de quedar bé, ... i res més. O sia a dir i no fer!

També a l'Església, com a col·lectiu, i a cada u de nosaltres en particular ens pot passar el mateix. De fet se'ns ha acusat moltes vegades que els cristians parlem molt i fem poc. O pitjor, que fem el contrari del que prediquem.

Estaríem fent com aquell fill que descriu l'evangeli: Al pare li diu que sí, però no va a la vinya. Cal recordar que no n'hi ha prou de dir: “*Senyor, Senyor.*” El que cal en realitat és *anar a la vinya*!

I què és anar a la vinya?: Anar a la vinya es pot traduir per estimar de veritat, ser un bon company, ser un bon pare o mare de família que de veritat es preocupen dels seus fills, també ser un bon fill que procura estar atent al que els pares demanen, ser un bon estudiant, ser un bon treballador, ser un ciutadà honrat, ... Anar a la vinya és això, i moltes coses més. En definitiva es tracta de complir els manaments.

I l'Església? ¿Com pot passar de ser considerada una Església de paraules, per passar a ser vista com una Església de fets i obres? Una manera ben concreta serà que cada ú de nosaltres ens sentim i actuem com a membres vius d'aquesta Església, corresponsables de la seva

tasca, intentant ser fidels al missatge de l'Evangeli. No és aquest l'intent del papa Francesc en convocar el Sínode sobre la sinodalitat? Germans, pensem que davant Déu el que conta són els fets. I encara més: hem de recordar i tenir ben present que davant Déu, el més just pot esdevenir pecador, si falla en el fer. I, en canvi, fins el més pecador, si es penedeix, pot esdevenir just, davant Déu, com si mai no hagués pecat. No ho oblidem: *els publicans i les dones de mala vida ens poden passar al davant cap al Regne de Déu.*■

* * * * *

Diumenge vinent,

**8 d'octubre
LA MARE DE DÉU
DEL REMEI**

Cada any, el segon diumenge d'octubre, que enguany s'escau el proper dia 8, celebrem la Festa de la Mare de Déu del Remei.

La seva imatge, abans venerada a l'església de Sant Pere de Galligants, ja fa molts anys que es venera a la nostra Basílica. Són

molts els seus devots. En aquest diumenge, doncs, la venerarem especialment i li suplicarem que intercedeixi per tots nosaltres, per tal que per mitjà de la seva intercessió trobem remei per tots els nostres mals.

**DÉU VOS SALVE, OH MARIA IMMACULADA,
VERGE SANTA DEL REMEI!**

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 30: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 1: 12,00: Pel poble
 18,30: Intenció particular
Dilluns, 2: 18,30: Intenció particular
Dimarts, 3: 18,30: A la Mare de Déu del Roser
Dimecres, 4: 18,30: Pere Ribas
Dijous, 5: 18,30: Per les vocacions
Divendres, 6: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dissabte, 7: 18,30: Francisco Boix i Maria Vila
Diumenge, 8: 12,00: Pel poble
 18,30: A la Mare de Déu del Remei

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HAN REBUT EL BAPTISME

Noah i Arlo Hill Morell

HA MORT EN EL SENYOR

Remei Torrellas Roca

INSCRIPCIONS CATEQESI PRIMERA COMUNIÓ

Recordem als pares i mares dels infants que hagin de fer la Primera Comunió que cal que s'inscriguin al Despatx Parroquial, obert els dijous de 12 a 1 i de 5 a 6 de la tarda.